

Ekipa Notre-Dame (END)

„Equipes Notre-Dame ma za podstawowy cel pomagać małżeństwom w dążeniu do świętości. Ani więcej, ani mniej.” ks. Henri Caffarel

Od września 2019 roku w naszej parafii zapoczątkowała swoją działalność grupa duszpasterska - Ekipa Notre-Dame, której celem jest pogłębianie duchowości sakramentu małżeństwa. Do wspólnoty należy 5 małżeństw. Spotkania odbywają się raz w miesiącu w terminie ustalonym przez małżonków. Opiekę duchową sprawuje ks. Proboszcz Tadeusz Dec. Parą pilotującą naszą ekipę jest małżeństwo z Przeworska.

Historia Ekipy Notre Dame.

Pierwsze spotkanie ekipy odbyło się w Paryżu, 25 lutego 1939 roku u państwa Pierre'a i Rozen de Montjamont, na ulicy Champs-de-Mars, pod numerem 33. Członkami pierwszej ekipy byli: ksiądz Henri Caffarel, Gerard i Madelaine d'Heilly, Michel i Ginette Huet, Frederic i Marie-Francoise de La Chapelle, Pierre i Rozenn de Montjamont. Tak pisał o ekipie jej założyciel ks. Henri Caffarel: „*Idąc do źródła, znajdziemy cztery młode małżeństwa pełne gorliwości w swojej nowej miłości. Będąc świadomymi chrześcijanami, nie chciały one przeżywać swojej miłości w oddzieleniu od wiary. Brak im było może dokładnego poglądu na nauczanie dotyczące chrześcijańskiego małżeństwa, tym niemniej nadzieja wypełniała ich serca i intuicja zaprowadziła ich do księdza z refleksją: „Niemożliwym jest, by Bóg nie myślał dobrze o ludzkiej miłości, która wzbogaca nasze życie i daje nam tyle szczęścia. BÓG MUSI POSTRZEGAĆ MIŁOŚĆ MAŁŻEŃSKĄ JAKO COŚ BARDZO PIĘKNEGO I WIELKIEGO: chcemy o tym wiedzieć; Ojciec musi nam to wyjaśnić.”*

Ekipy Notre Dame w Polsce - Listopad 2000 rok. Historia Equipes Notre Dame w Polsce rozpoczyna się od spotkań tzw. „grupy inicjatywnej”, która wraz z o. Karolem Meissnerem OSB zastanawiała się nad możliwością przeniesienia END do Polski. Należały do niej małżeństwa z Poznania, wspierane duchowo przez inne małżeństwa z różnych stron Polski. Rozpoczęła się korespondencja z parami END z Francji, która zaowocowała zaproszeniem Pary Odpowiedzialnej ERI do Polski. Equipes Notre Dame (END) w dosłownym tłumaczeniu

z języka francuskiego oznaczają „Ekipy Naszej Pani”. Polska jest częścią tzw. Super Regionu. Obecnie w Polsce jest 213 ekip. Ekipę tworzą małżonkowie. Zwykle od 4 do 7 par, które raz w miesiącu spotykają się w mieszkaniu u jednego z małżeństw, aby wspólnie modlić się i rozważać Słowo Boże. Wspólnota znajduje również czas na poczęstunek i swobodną rozmowę, podczas której dzieli się swoimi rodzinnymi troskami i radościami. Małżonkowie przynajmniej raz w roku wyjeżdżają na rekolekcje.

Ekipa jest chrześcijańską wspólnotą małżeństw, które wierzą w ideał małżeństwa chrześcijańskiego i chcą:

- pozostać wiernymi obietnicom złożonym w czasie chrztu,
- umieścić Chrystusa w centrum swego życia,
- oprzeć swoje życie małżeńskie i rodzinne na Ewangeli, i,
- poszukiwać lepszego poznania woli Bożej dotyczącej mężczyzny i kobiety w celu jej wypełnienia,
- swoim życiem świadczyć o miłości Bożej,
- nieść światu orędzie Chrystusa,
- w życiu społecznym i zawodowym dawać świadectwo wartości chrześcijańskich,
- nieść czynne wsparcie Kościołowi, biskupom i duchowieństwu poprzez współpracę z Bogiem w swojej działalności, służyć innym, promować małżeństwo i życie rodzinne w społeczeństwie.

Comiesięczne spotkania ekipy z naszej parafii rozwijają i podtrzymują przyjaźń między małżeństwami. To miejsce udzielania sobie wzajemnej pomocy, wspólnej modlitwy, a także dawania wsparcia i zachęty w różnych sprawach. Spotkania w obecności kapłana zachęcają nas do indywidualnych refleksji, wymiany myśli, lepszego rozumienia słowa Bożego. Jest też okazją dla członków ekipy do rozwijania i kształtowania własnego sumienia.

Dziękujemy księdzu Proboszczowi za tak wspaniałą inicjatywę w naszej parafii. Zachęcamy inne małżeństwa do tworzenia kolejnej ekipy.

Źródło: <https://ekipy.end.org.pl>

Osoby zainteresowane zapraszamy na spotkanie po Mszy św. we wtorek 25 lutego na plebanii lub kontakt z ks. Proboszczem.

Opracowanie: Dorota i Jarosław Kufel
Członkowie END

PROGRAM REKOLEKCJI WIELKOPOSTNYCH 26 lutego - 1 marca 2020 r.

Prowadzi: ks. Jan Szela, Dyrektor Wydziału Duszpasterskiego Kurii Metropolitalnej w Przemyślu

Środa 26.02.

8:00 Msza św. z nauką ogólną

18:00 Msza św. z nauką ogólną

Czwartek 27.02.

17:00 Adoracja Najświętszego Sakramentu i modlitwy o ducha pokuty

17:45 Koronka do Bożego Miłosierdzia

18:00 Msza św. bez kazania

Piątek 28.02.

8:00 Droga Krzyżowa i Msza św. (bez kazania i nauki rekolekcyjnej)

16:30 Droga Krzyżowa dla dzieci

17:00 Nauka dla dzieci

18:00 Droga Krzyżowa dla wszystkich

18:30 Msza św. z nauką ogólną

19:30 Nauka dla młodzieży (obowiązkowa obecność kandydatów do bierzmowania z klas 6—8 szkoły podstawowej!)

Sobota 29.02.

8:00 Spowiedź dla chorych

8:30 Msza św. z nauką dla chorych

17:00-18:00 Spowiedź

18:00 Msza św. z nauką ogólną

19:00 Nauka stanowa dla rodzin

Niedziela 01.03.

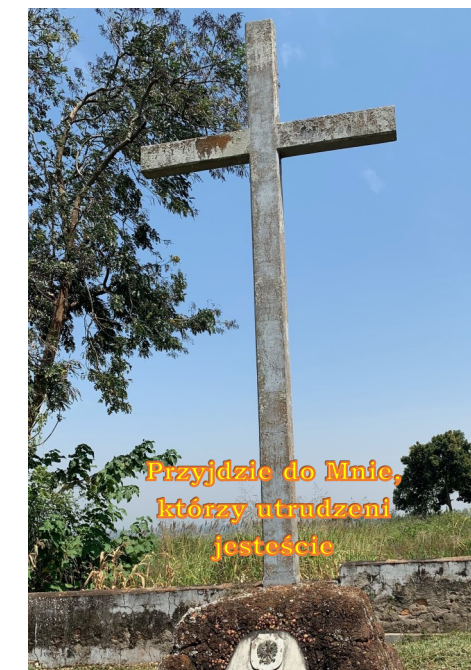
7:30 Msza św. z nauką ogólną

9:30 Msza św. z nauką ogólną

11:00 Msza św. z nauką ogólną

16:00 Gorzkie Żale z kazaniem pasyjnym

17:00 Msza św.

Adres: Parafia Rzymskokatolicka pw. św. Jana Apostoła, ul. Przejazdowa 11, 37-700 Przemyśl
Kontakt: tel. 16 676 70 50; www.przekopana.przemyska.pl; e-mail: przekopana@przemyska.pl
Konto bankowe: 22 1240 2568 1111 0010 9433 7353

„Abyście uwierzyli w Tego, którego Bóg posłał”

Jak co roku uczestniczyłem w rekolekcjach dla prezesów POAK w Strachocinie – w Sanktuarium św. Andrzeja Boboli, którego będziemy czcić w bieżącym roku w sposób szczególny jako patrona naszej ukochanej Ojczyzny oraz patrona AK, której rocznicę erygowania w naszej Archidiecezji przez abp. Józefa Michalika właśnie obchodzimy. Tematem tegorocznych rozważań było hasło „Abyście uwierzyli w Tego, którego Bóg posłał”.

Rekolekcje to dar od Boga dla ludzi a wiara jest najważniejsza. Jakie są nasze myśli, dążenia, pragnienia, taka jest nasza wiara. Współczesny świat często dąży do ośmieszenia i wyszydzenia wiary, religii i Kościoła a promuje postawę niewiary, konsumpcjonizmu i relatywizmu moralnego. Już w 1955 r. Kardynał Stefan Wyszyński powiedział: „Ten idealny świat i komunizm robi wszystko, aby odsunąć ludzi od Kościoła poprzez kłamstwa i oszczerstwa, jako zaplanowaną politykę ateizacji i sekularyzacji”. Natomiast św. Jan Paweł II mówił: „Obserwujemy dzisiaj próby ośmieszenia wiary oraz Kościoła w życiu publicznym, niebezpieczne są deprawacje młodego pokolenia”. Mija 25 lat, a te słowa są ciągle aktualne.

Czego zatem pragnie Bóg? On pragnie, aby człowiek pozwoił Mu się prowadzić, odkrywając na nowo słowo Boże – czytając Pismo Święte, uczestnicząc w Eucharystii i w życiu sakramentalnym Kościoła. Niewątpliwie ważna tu jest postawa samych kapłanów na Eucharystii i w życiu codziennym. Jeśli przyjmujemy, że Zmartwychwstały Chrystus jest wśród nas – to nasze chrześcijańskie życie zależy od Wiary! „Beze mnie nic nie możecie uczynić”- mówi Pan, więc aby tworzyć wspólnotę (rodzinną, parafialną, narodową) ważna jest Eucharystia, w której Chrystus utrwalił zbawczą Ofiarę Krzyża.

Pasterze widząc gwiazdę i Aniołów przybyli do stajenki i oddali mu pokłon składając dary, a potem opowiadali Maryi, co Aniołowie mówili o Dzieciatku, co widzieli i co ich spotkało. Gdyby nie ich wiara czy uwierzylibyśmy, że to jest prawda? Sw. Jan Apostoł pisze: „Przyszł do swojej własności a swoi go nie przyjęli” - nie rozpoznali czasu nawiedzenia, że Bóg zamieszkał realnie na ziemi, że właśnie tak realizuje plan zbawienia, a nie tak jak my tego oczekujemy. Bóg sam dobiera środki jak do nas dotrzeć, trzeba tylko być pokornym.

Bóg również w Wieczerniku posłużył się prostymi znakami - „**bercie i jedzcie... bierzcie i pijcie...**” Kościół posługuje się symbolami, ale realnie Chrystus obecny jest tylko w Eucharystii i nie jest Ona tylko symbolem, jest to obecność substancjalna (obecność krwi i ciała). Nie wystarczy też mówić wierzymy w Eucharystię, ale trzeba starać się nią dzielić. Potrzebny jest zatem przykład, zwłaszcza członków Akcji Katolickiej, pełnego uczestnictwa w Eucharystii. Trzeba wierzyć Panu Jezusowi, który powiedział „**Czyńcie to na Moją pamiątkę**”. Zatem, gdy przychodzisz Siostrzo i Bracie do świątyni na spotkanie z Panem, On mówi:

„**Ja Jestem z wami aż do skończenia świata**”. Niech to stanie się mottem do lepszego przeżywania wiary.

Sobór Watykański II mówi o godności Eucharystii, która jest szczytem życia chrześcijańskiego, zawiera się w niej całe życie duchowe Kościoła dające życie ludziom, jest miejscem relacji Boga do człowieka. Jest niezastąpionym źródłem, z którego wierni czerpią ducha chrześcijańskiego z pełnym zrozumieniem.

Czym zatem jest ofiara, którą dajemy z siebie? Ksiądz, który celebrował Eucharystię, nie zdejmując sutanny, bo jest gorąco, gdyż nie byłaby to ofiara pełna, zgodnie z prawem kościoła. A my wierni mamy też obowiązek przychodzić na Eucharystię odpowiednio ubrani (a nie w sposób wyzywający). Na Eucharystię idziemy spotkać się z Bogiem, szukać Jego łaski, a wchodząc do kościoła wykonujemy znak krzyża wodą święconą, co oznacza, iż wchodzimy w inną rzeczywistość.

Ważną rzeczą jest, aby się nie spóźniać na Eucharystię, to my oczekujemy na Boga, mamy się wyciszyć w samej świątyni. Jeśli się spóźniasz, popełniasz grzech zaniedbania. Wybierajmy też będąc na Eucharystii takie miejsce, aby mieć kontakt z ołtarzem, mając na uwadze osobiste skupienie, w jedności z tymi, którzy są obok mnie, bo wszyscy jesteśmy jedno, mimo swoistej różnorodności charakterów, razem uwielbiamy Boga, który uzdalnia nas do życia we wspólnocie. Nie da się zatem bez serca i rozumu przeżywać Eucharystii, starajmy się w osobistej rozmowie z Bogiem przyjmować Jego łaski, oddając Mu Chwałę i Dziękczynienie. Św. Teresa z Kalkuty pisała: „Zawsze kiedy milkniesz, aby wysłuchać- jest Boże Narodzenie, zawsze ilekroć pozwolisz, by Bóg pokochał innych przez ciebie- zawsze wtedy jest Boże Narodzenie”. 2020 rok duszpasterski będzie realizowany pod zawołaniem „**Wielka tajemnica wiary**”. Kościół przywołuje postać i świadectwo przemyskiego kapłana, bł. ks. Jana Wojciecha Balickiego, człowieka o wielkim sercu, wykładowcy teologii dogmatycznej w przemyskim seminarium. Ze względu na okrągłą rocznicę odzyskania przez Polskę niepodległości czeka nas wiele patriotyczno-religijnych wydarzeń, dlatego my wszyscy, a w sposób szczególny członkowie Akcji Katolickiej, mamy się włączać w modlitwę nowenny do św. Andrzeja Boboli, która będzie odmawiana każdego

25 dnia miesiąca 15 minut przed Eucharystią w naszym kościele, która potrwa aż do 25.10. 2020 r. Także i w tym roku na Parafiadzie odbędzie się konkurs pieśni patriotycznej z włączeniem pieśni o św. Janie Pawle II ze względu na rocznicę Jego urodzin. Ponadto 7 czerwca br. odbędzie się beatyfikacja Prymasa Tysiąclecia sługi Bożego Stefana Wyszyńskiego w Warszawie. Zachęcam wszystkich do wzięcia udziału w tych wydarzeniach w duchowej łączności z całym Kościołem w Polsce.

Szczęść Boże!

Ryszard Maciolek

Kącik wiary

EUCHARYSTIA

EUCHARYSTIA, czyli msza św., zajmuje szczególne miejsce wśród sakramentów świętych. Jej wyjątkowość wynika stąd, że Chrystus utrwalił w niej zbawczą Ofiarę Krzyża i polecił swojemu Kościołowi, aby ją ponawiał w sposób sakramentalny jako pamiątkę Jego męki, śmierci i zmartwychwstania. Eucharystia jest zawsze i nierozdzielnie Pamiątką Ostatniej Wieczerzy, Ofiarą Nowego Przymierza oraz świętą Ucztą Ofiarną, na którą Chrystus zaprasza swoich wiernych, aby ich karmić swoim ciałem i przez to jednoczyć się z nimi i jednoczyć ich między sobą we wspólnocie ludu Bożego.

W Eucharystii Chrystus jest obecny na różne sposoby – w osobie kapłana, w słowie Bożym, w zgromadzeniu wiernych oraz pod postaciami eucharystycznymi. Według nauczania Kościoła Eucharystia jest źródłem i zarazem szczytem całego życia chrześcijańskiego oraz centrum działalności Kościoła powszechnego i Kościoła lokalnego. Dniem Eucharystii była zawsze niedziela jako „dzień Pański” i to właśnie niedzielna msza św. stanowi najbardziej charakterystyczny przejaw życia chrześcijańskiego oraz służy budowaniu miejscowej wspólnoty wiernych. W Eucharystii osiąga punkt szczytowy zarówno działanie Boga, uświęcające świat w Chrystusie, jak i kult, który ludzie składają Ojcu, uwielbiając Go przez Chrystusa, Syna Bożego.

Źródłem Eucharystii należy szukać w Starym Testamencie. Nawiązuje ona do żydowskiej Paschy, która miała charakter pamiątki, ofiary i uczty, sprawowanej w duchu dziękczynienia Bogu za Jego liczne zbawcze dzieła w historii Izraela. Chrystus podczas Ostatniej Wieczerzy, która miała charakter uczty paschalnej, ustanowił nową pamiątkę, ofiarę i ucztę Nowego Przymierza, czyli Eucharystię.

Najstarsze świadectwa o Eucharystii mówią, że chrześcijanie gromadzili się na sprawowanie „Pamiątki Pana” w niedzielę, wspólnie modlili się pod przewodnictwem biskupa lub prezbitera i przyjmowali Komunię św. Prawo do udziału w Eucharystii mieli jedynie ci, którzy uwierzyli w naukę Chrystusa, przyjęli chrzest i prowadzili moralny tryb życia. Do IV w. na Eucharystię gromadzono się zwykle w domach prywatnych, gdzie stoły zastępowały

późniejszy ołtarz. Dopiero po ustaniu prześladowań chrześcijan miejscem sprawowania Eucharystii stały się kościoły i bazyliki. Spowodowało to duże zmiany w liturgii mszalnej, która została znacznie rozbudowana i nabrała uroczystego charakteru (śpiew, muzyka, asysta, szaty). Z czasem powstały księgi liturgiczne, zawierające czytania, modlitwy, śpiewy, zebrane w X w. w jedną księgę zwaną Mszałem.

W Eucharystii Chrystus na różne sposoby uobecnia swój zbawczy czyn, czyli ofiarę krzyża. Całe życie Chrystusa było ofiarą, gdyż polegało na całkowitym poddaniu się woli Jego Ojca oraz służbie ludziom. Msza św. jest sakramentalnym uobecnieniem, pamiątką i zastosowaniem ofiary krzyża. Ofiara Chrystusa na krzyżu jest jedyna, niepowtarzalna i doskonała. Jej uobecnianie w Eucharystii jest możliwe dlatego, że zbawcze czyny Chrystusa jako Boga mają wartość ponadczasową i z Jego woli stają się obecne w sposób sakramentalny dla ludzi w każdym czasie. W Eucharystii jest zawsze obecna ofiarna miłość Chrystusa do Boga i do ludzi, którą dopełnił w ofierze krzyżowej. Eucharystia uobecnia nie tylko Jego śmierć, lecz także zmartwychwstanie, wniebowstąpienie i zesłanie Ducha Świętego, czyli całe misterium paschalne.

Eucharystia jest zawsze ofiarą Chrystusa i ofiarą Jego Kościoła. Świadczą o tym liczne teksty liturgiczne, w których kapłan używa czasowników w liczbie mnogiej – składamy... ofiarujemy... prosimy... **Każdy uczestnik Eucharystii jako członek społeczności Kościoła dołącza do jedynej i najdoskonalszej ofiary Chrystusa także swoją własną ofiarę, którą jest całe jego życie i gotowość pełnienia zawsze woli Bożej w ofiarnej służbie Bogu i bliźnim.**

H.B.

Opracowanie na podstawie: *Być chrześcijaninem dziś. Teologia dla szkół średnich* / pod red. ks. M. Ruseckiego/ KUL, Lublin 1999.

Warunki dobrego uczestnictwa we Mszy św.

1. Przyjęcie z wiarą Bożego Słowa.
2. Złożenie Bogu dziękczynienia za zbawcze dzieło Chrystusa.
3. Ofiarowanie Bogu Ciała i Krwi Pańskiej.
4. Ofiarowanie Ojcu Niebieskiemu samych siebie razem z Chrystusem (tzn. że jesteśmy gotowi na pełnienie Jego woli).
5. Przyjęcie Chrystusa w Komunii św., aby w sposób pełny uczestniczyć we Mszy św.

